

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Давиденко Оксани Ігорівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого положення підпункту „а“ пункту 41.1 статті 41 Закону України „Про обов’язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів“

м. К и ї в
16 липня 2019 року
№ 200-2(II)/2019

Справа № 3-177/2019(4077/19)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуючого,
Лемака Василя Васильовича,
Тупицького Олександра Миколайовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Давиденко Оксани Ігорівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого положення підпункту „а“ пункту 41.1 статті 41 Закону України „Про обов’язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів“ від 1 липня 2004 року № 1961–IV (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 1, ст. 1) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Тупицького О.М. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – Давиденко О.І. – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати таким, що не відповідає статті 21, частинам першій, другій статті 22, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, другій статті 46 Конституції України (є неконституційним), окреме положення підпункту „а“ пункту 41.1 статті 41 Закону України „Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів“ від 1 липня 2004 року № 1961–IV зі змінами (далі – Закон), згідно з яким Моторне (транспортне) страхове бюро України (далі – МТСБУ) за рахунок коштів фонду захисту потерпілих відшкодовує шкоду на умовах, визначених Законом, крім шкоди, заподіяної транспортному засобу, який не відповідає вимогам пункту 1.7 статті 1 Закону.

Згідно з пунктом 1.7 статті 1 Закону забезпечений транспортний засіб – транспортний засіб, зазначений у чинному договорі обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності, за умови його експлуатації особами, відповідальність яких застрахована.

З аналізу конституційної скарги та доданих до неї матеріалів вбачається, що у 2017 році сталася дорожньо-транспортна пригода за участі автомобіля, який належить Давиденко О.І., та автомобіля, водій якого залишив місце події. Встановлено, що Давиденко О.І. є потерпілою особою, майну якої заподіяна шкода внаслідок дорожньо-транспортної пригоди з використанням транспортного засобу. Оскільки потерпіла є учасницею бойових дій, то згідно з пунктом 13.1 статті 13 Закону звільнена від обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності на території України.

На звернення про відшкодування заподіяної автомобілю Давиденко О.І. шкоди МТСБУ відмовило у зв'язку з відсутністю правових підстав для такого відшкодування, оскільки на дату дорожньо-транспортної пригоди цей автомобіль не відповідав вимогам пункту 1.7 статті 1 Закону, тобто був незабезпеченим.

Не погоджуючись із цим, Давиденко О.І. звернулася з позовом до Дніпровського районного суду міста Києва до МТСБУ про відшкодування матеріальної та моральної шкоди, завданої внаслідок дорожньо-транспортної пригоди. Цей суд рішенням від 8 листопада 2018 року, залишеним без змін постановою Київського апеляційного суду від 3 квітня 2019 року, відмовив Давиденко О.І. у задоволенні позову повністю.

На думку автора клопотання, оспорюване положення підпункту „а“ пункту 41.1 статті 41 Закону порушує право, зокрема, „учасників бойових дій на відшкодування шкоди завданої внаслідок дорожньо-транспортної пригоди“, а також права, закріплені статтею 21, частинами першою, другою статті 22, частинами першою, другою статті 24, частинами першою, другою статті 46 Конституції України.

Аргументуючи свою позицію, Давиденко О.І. цитує окремі положення Конституції України, Закону, Цивільного кодексу України, законів України „Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії“ від 5 жовтня 2000 року № 2017–III, „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо соціального захисту постраждалих учасників Революції Гідності та деяких інших осіб“ від 22 травня 2018 року № 2443–VIII, Положення про централізований страховий резервний фонд захисту потерпілих у дорожньо-транспортних пригодах, затвердженого Протоколом Координаційної ради МТСБУ від 6 грудня 2012 року № 31/2012.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування

закону; копія остаточного судового рішення у справі суб'єкта права на конституційну скаргу має бути засвідчена в установленому порядку судом, що його ухвалив (пункт 6, абзац десятий частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Оскільки постанова Київського апеляційного суду від 3 квітня 2019 року касаційному оскарженню не підлягає, то вона є остаточним судовим рішенням у справі Давиденко О.І., копія якого має бути засвідчена в установленому порядку судом, що його ухвалив.

Проте до конституційної скарги додано копію постанови Київського апеляційного суду від 3 квітня 2019 року, засвідчену Дніпровським районним судом міста Києва, що суперечить вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Давиденко О.І. не навела аргументів щодо того, у чому саме, на її думку, полягає порушення прав, закріплених статтею 21, частинами першою, другою статті 22, частинами першою, другою статті 24, частинами першою, другою статті 46 Конституції України, а лише цитує відповідні положення Основного Закону України, Закону, Цивільного кодексу України, законів України „Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії“, „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо соціального захисту постраждалих учасників Революції Гідності та деяких інших осіб“, Положення про централізований страховий резервний фонд захисту потерпілих у дорожньо-транспортних пригодах, затвердженого Протоколом Координаційної ради МТСБУ від 6 грудня 2012 року № 31/2012, що дає підстави стверджувати про необґрунтованість конституційної скарги.

Таким чином, автор клопотання не обґрунтував тверджень щодо неконституційності окремого положення підпункту „а“ пункту 41.1 статті 41 Закону, тому конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 6,

абзацу десятого частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що свідчить про її неприйнятність.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Давиденко Оксани Ігорівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого положення підпункту „а“ пункту 41.1 статті 41 Закону України „Про обов’язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів“ від 1 липня 2004 року № 1961–IV зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**